

Ročník 1988

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 6

Vydána dne 7. dubna 1988

Cena Kčs 1,—

OBSAH:

- 35. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Ujednání mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Spolkové republiky Německa o spolupráci v oblasti ochrany životního prostředí
 - 36. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Mezinárodní úmluvě proti braní rukojmí
 - 37. Vyhláška Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky o organizácii školského roka na základných školách, stredných školách a školách pre mládež vyžadujúcu osobitnú starostlivosť
- Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů
- Oznámení o uzavření mezinárodních smluv
-

35

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 8. února 1988

**o Ujednání mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Spolkové republiky Německa
o spolupráci v oblasti ochrany životního prostředí**

Dne 5. října 1987 bylo v Bonnu podepsáno Ujednání mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Spolkové republiky Německa o spolupráci v oblasti ochrany životního prostředí.

Ujednání vstoupilo v platnost na základě svého článku 9 dnem podpisu.

České znění Ujednání se vyhlašuje současně.

Ministr:
Ing. Chňoupek v. r.

UJEDNÁNÍ

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Spolkové republiky Německa o spolupráci v oblasti ochrany životního prostředí

Vláda Československé socialistické republiky
a vláda Spolkové republiky Německa,

vycházejíce ze Smlouvy o vzájemných vztazích
mezi Československou socialistickou republikou a
Spolkovou republikou Německa ze dne 11. prosin-
ce 1973,

ve snaze rozvíjet a podporovat spolupráci
v oblasti ochrany životního prostředí,

rozhodnuty účinně přispívat k ochraně život-
ního prostředí v souladu se Závěrečným aktem
Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě,
s dohodami uzavřenými v Ženevě v roce 1979 a
Helsinkách v roce 1985 k ochraně a zlepšení ži-
votního prostředí a se závěry mnohostranné kon-
ference o životním prostředí v Mnichově v roce
1984, a tím především zamezit hranice překračují-
cí zatěžování životního prostředí,

dohodly se takto:

Článek 1

Obě strany budou podporovat spolupráci ve
vybraných otázkách ochrany životního prostředí
zajímající obě strany. Jejich úsilí přitom bude za-
měřeno zejména na výměnu vědeckých a technic-
kých informací a zkušeností, jakož i na projedná-
vání opatření k ochraně a zachování životního
prostředí.

Článek 2

Předmětem spolupráce jsou především:

- opatření a technologie ke snížení a měření
škodlivých látek v ovzduší,
- opatření a technologie k ochraně povrchových
a podzemních vod,
- zjišťování příčin poškozování lesů a způsobů
jejich zmenšování,
- zamezování vzniku odpadů, jejich využívání a
neškodné odstraňování,
- ekologické pozorování změn v životním pro-
středí.

Za tím účelem se budou na základě vzájem-
nosti uskutečňovat setkání expertů, odborné vě-
decké akce, výměny expertů, vzájemné informová-
ní a další zvyšování odbornosti, jakož i předávání
vědeckých a technických informací včetně výsled-
ků výzkumu.

Článek 3

K provádění tohoto ujednání bude Státní ko-
misí pro vědeckotechnický a investiční rozvoj Čes-
koslovenské socialistické republiky a spolkovým
ministerstvem pro životní prostředí, ochranu pří-
rody a bezpečnost reaktorů Spolkové republiky
Německa sestavován pracovní plán vždy na období
dvou let. Pracovní plán se svými přílohami (pra-
covní programy) bude každoročně upřesňován.
Bude obsahovat zejména konkrétní témata, účast-
níky a dobu trvání příslušných akcí.

Článek 4

Další jednání potřebná k provádění tohoto
ujednání povedou za Československou socialistic-
kou republiku Státní komise pro vědeckotechnický
a investiční rozvoj a za Spolkovou republiku Ně-
mecka spolkové ministerstvo pro životní prostředí,
ochranu přírody a bezpečnost reaktorů.

Článek 5

Obě strany mohou po vzájemné dohodě předá-
vat výsledky spolupráce třetím stranám.

Využívání ochranyhodných a chráněných in-
formací se bude řídit zvláštními pravidly.

Článek 6

Při vysílání expertů hradí vysílající strana
náklady na cestu a pobyt, pokud v jednotlivých
případech není dohodnuto jinak.

Článek 7

Podle Čtyřstranné dohody ze dne 3. září 1971
bude toto ujednání v souladu se stanovenými po-
stupy rozšířeno na Berlín (Západní).

Článek 8

Toto ujednání se uzavírá na dobu pěti let. Je-
ho platnost se prodlouží vždy o pět let, pokud
jedna z obou stran ujednání nevypoví písemně
nejpozději tři měsíce před uplynutím jeho plat-
nosti.

Článek 9

Toto ujednání a první pracovní plán s přílo-
hou dle článku 3 vstupuje v platnost dnem podpi-

su. Následující pracovní plány budou v souladu s článkem 4 odsouhlaseny a vstoupí v platnost na základě společného protokolu.

Dáno v Bonnu dne 5. října 1987 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a německém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu
Československé socialistické republiky:
Doc. PhDr. Jaromír **Obzina** DrSc. v. r.

Za vládu
Spolkové republiky Německa:
Prof. Dr. Klaus **Töpfer** v. r.
Dr. Jürgen **Ruhfus** v. r.

36

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 7. března 1988

o Mezinárodní úmluvě proti braní rukojmí

Dne 17. prosince 1979 byla v New Yorku přijata Mezinárodní úmluva proti braní rukojmí.

S Úmluvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a listina o přístupu Československé socialistické republiky k Mezinárodní úmluvě proti braní rukojmí byla uložena u generálního tajemníka Organizace spojených národů, depozitáře Úmluvy, dne 27. ledna 1988 s výhradou, že Československá socialistická republika se necítí vázána ve smyslu článku 16 odst. 2 ustanovením článku 16 odst. 1 Úmluvy a

prohlašuje v souladu se zásadou suverénní rovnosti států, že v každém případě je k předložení sporu arbitráži nebo Mezinárodnímu soudnímu dvoru nutný souhlas všech stran sporu.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 18 odst. 1 dnem 3. června 1983. Pro Československou socialistickou republiku vstoupila v platnost v souladu se svým článkem 18 odst. 2 dnem 26. února 1988.

Český překlad Úmluvy se vyhláší současně.

Ministr:
Ing. **Cháoupek** v. r.

MEZINÁRODNÍ ÚMLUVA proti braní rukojmí

Státy, které jsou stranami této Úmluvy,
majíce na zřeteli cíle a zásady Charty Organizace spojených národů týkající se zachování mezinárodního míru a bezpečnosti a podpory přátelských vztahů a spolupráce mezi státy,

uznávající zejména, že každý má právo na život, svobodu a osobní bezpečnost tak, jak to sta-

noví Všeobecná deklarace lidských práv a Mezinárodní pakt o občanských a politických právech,

potvrzující znovu zásadu rovnoprávnosti národů a jejich práva na sebeurčení, jak je zakotvena v Chartě Organizace spojených národů a v Deklaraci zásad mezinárodního práva týkajících se přátelských vztahů a spolupráce mezi státy v sou-

ladu s Chartou Organizace spojených národů, jakož i v jiných příslušných rezolucích Valného shromáždění,

berouce v úvahu, že brání rukojmí je pro mezinárodní společenství závažným trestným činem a že, v souladu s ustanoveními této Úmluvy, jakákoli osoba, která se dopustí činu brání rukojmí, musí být trestně stíhána nebo vydána,

jsouce přesvědčeny, že je naléhavě nezbytné rozvinout mezinárodní spolupráci mezi státy při vypracování a přijetí účinných opatření k předcházení, stíhání a trestání všech činů brání rukojmí jako projevů mezinárodního terorismu,

dohodly se na následujícím:

Článek 1

1. Trestného činu brání rukojmí ve smyslu této Úmluvy se dopouští kterákoli osoba, která se zmocní jiné osoby (dále označované jako „rukojmí“) nebo ji zadrží a hrozí jejím usmrcením, zraněním nebo dalším zadržováním s cílem donutit třetí stranu, ať již stát, mezinárodní mezivládní organizaci, fyzickou nebo právnickou osobu nebo skupinu osob, aby učinili jakýkoli čin, nebo aby se jakéhokoli činu zdrželi jako výslovnou nebo nepřímou podmínku propuštění rukojmí.

2. Kterákoli osoba, která:

- a) se pokusí spáchat čin brání rukojmí nebo
- b) se zúčastní jako spolupachatel kohokoliv, kdo spáchá nebo se pokusí spáchat čin brání rukojmí,

pro účely této Úmluvy se rovněž dopustí spáchání trestného činu.

Článek 2

Každý stát, který je stranou této Úmluvy, pojme trestné činy uvedené v článku 1 do svého trestního zákona a stanoví za ně přiměřený trest, který bude brát v úvahu závažnost těchto trestných činů.

Článek 3

1. Stát, který je stranou této Úmluvy a na jehož území je rukojmí pachatelem drženo, podnikne veškerá opatření, která považuje za příslušná, k usnadnění situace rukojmí, zvláště k zabezpečení jeho propuštění, a po jeho propuštění, pokud to připadá v úvahu, k usnadnění jeho odjezdu.

2. Pokud se jakýkoli předmět, který pachatel získal v důsledku brání rukojmí, ocitne v držení státu, který je stranou této Úmluvy, vrátí jej tento stát co možno nejdříve rukojmí, nebo, podle povahy případu, třetí straně zmíněné v článku 1, nebo jejím příslušným orgánům.

Článek 4

Státy, které jsou stranami této Úmluvy, budou spolupracovat při předcházení trestným činům uvedeným v článku 1, zejména:

- a) přijetím všech praktických opatření k tomu, aby na vlastním území zabránily přípravám ke spáchání těchto trestných činů na jejich nebo mimo jejich území, včetně opatření k zákazu na jejich území neoprávněné činnosti osob, skupin a organizací, které povzbuzují, podněcují, organizují akty brání rukojmí nebo se jich zúčastňují;
- b) výměnou informací a koordinací při přijímání podle potřeby administrativních a jiných opatření k předcházení páchání těchto trestných činů.

Článek 5

1. Každý stát, který je stranou této Úmluvy, přijme opatření nezbytná k založení své jurisdikce v případě kteréhokoli z trestných činů uvedených v článku 1, který byl spáchán:

- a) na jeho území nebo na palubě lodi nebo letadla registrovaných v tomto státě,
- b) kterýmkoli jeho státním občanem nebo, považuje-li to tento stát za příslušné, těmi osobami bez státní příslušnosti, které mají své obvyklé bydliště na jeho území,
- c) k tomu, aby tento stát donutil k jakémukoli činu nebo aby se jakéhokoli činu zdržel, nebo
- d) vůči rukojmí, které je státním občanem tohoto státu, jestliže tento stát považuje přijetí opatření za vhodné.

2. Každý stát, který je stranou této Úmluvy, rovněž přijme opatření nezbytná k založení své jurisdikce v případě trestných činů uvedených v článku 1 v případech, kdy se domnělý pachatel nalézá na jeho území a kdy ho nevydá žádnému ze států uvedených v odst. 1 tohoto článku.

3. Tato Úmluva nevylučuje trestní jurisdikci vykonávanou v souladu s vnitrostátním právem.

Článek 6

1. Je-li kterýkoli stát, který je stranou této Úmluvy a na jehož území se domnělý pachatel nalézá, přesvědčen, že okolnosti k tomu opravňují, vezme ho v souladu se svými zákony do vazby nebo učiní jiná opatření k tomu, aby byla zajištěna jeho přítomnost po takovou dobu, která je nezbytná k zahájení trestního nebo extradičního řízení. Tento stát, který je stranou této Úmluvy, okamžitě provede předběžné vyšetřování ke zjištění skutečností.

2. Vzetí do vazby nebo jiná opatření zmíněná v odst. 1 tohoto článku budou bez prodlení ozná-

mena přímo nebo prostřednictvím generálního tajemníka Organizace spojených národů

- a) státu, kde byl trestný čin spáchán;
- b) státu, proti kterému byl nátlak zaměřen nebo proti kterému směřoval pokus o nátlak;
- c) státu, jehož státním občanem je fyzická nebo právnická osoba, proti které byl nátlak zaměřen nebo proti které směřoval pokus o nátlak;
- d) státu, jehož státním občanem je rukojmí, nebo na jehož území má obvyklé bydliště;
- e) státu, jehož státním občanem je domnělý pachatel nebo, jedná-li se o osobu bez státní příslušnosti, na jehož území má obvyklé bydliště;
- f) mezinárodní mezivládní organizaci, proti které byl nátlak zaměřen nebo proti které směřoval pokus o nátlak;
- g) všem ostatním dotčeným státům.

3. Každá osoba, vůči které jsou opatření uvedena v odst. 1 tohoto článku činěna, je oprávněna:

- a) bez odkladu být ve spojení s nejbližším příslušným zástupcem státu, jehož je státním občanem, nebo státu, který je jinak oprávněn navázat takovéto spojení, nebo, jestliže jde o osobu bez státní příslušnosti, státu, na jehož území má obvyklé bydliště;
- b) přijmout návštěvu zástupce tohoto státu.

4. Práva uvedená v odstavci 3 tohoto článku budou vykonávána v souladu se zákony a právními předpisy státu, na jehož území se údajný pachatel nalézá, avšak za podmínky, že zmíněné zákony a právní předpisy plně umožní dosáhnout účelu, pro který byla práva poskytována podle odst. 3 tohoto článku zamýšlena.

5. Ustanovení odst. 3 a 4 tohoto článku nejsou na újmu práva kteréhokoli státu, který je stranou této Úmluvy a jenž uplatňuje nárok na jurisdikci v souladu s odst. 1 článku 5, požádat Mezinárodní výbor Červeného kříže, aby byl ve spojení s domnělým pachatelem a aby ho navštívil.

6. Stát, který provede předběžné vyšetřování, uvedené v odst. 1 tohoto článku, ihned oznámí jeho výsledky státům, nebo organizaci zmíněným v odst. 2 tohoto článku a sdělí, zda hodlá vykonávat jurisdikci.

Článek 7

Stát, který je stranou této Úmluvy a v němž je domnělý pachatel trestně stíhán, oznámí v souladu se svými zákony konečný výsledek řízení generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů, který předá informaci ostatním dotčeným státům a dotčeným mezinárodním mezivládním organizacím.

Článek 8

1. Stát, který je stranou této Úmluvy a na jehož území je domnělý pachatel dopaden, je povinen, pokud ho nevydá, bez jakékoli výjimky a bez ohledu na to, zda trestný čin byl či nebyl spáchán na jeho území, předložit případ svým příslušným orgánům za účelem trestního stíhání v souladu se svými zákony. Tyto orgány přijmou rozhodnutí na základě právního řádu svého státu stejným způsobem jako v případě jiného závažného trestného činu.

2. Jakékoli osobě, vůči které je vedeno řízení v souvislosti s kterýmkoli trestným činem uvedeným v článku 1, bude zajištěno spravedlivé zacházení ve všech stadiích řízení, včetně všech práv a záruk poskytovaných právním řádem státu, na jehož území se nalézá.

Článek 9

1. Žádosti o vydání údajného pachatele podle této Úmluvy nebude vyhověno, jestliže požádaný stát, který je stranou této Úmluvy, má vážné důvody k tomu, aby se domníval:

- a) že žádost o vydání pro trestný čin uvedený v článku 1 byla učiněna za účelem stíhání nebo trestání osoby pro její rasu, náboženství, národnost, etnický původ nebo politické přesvědčení, nebo
- b) že postavení osoby může být prejudikováno:
 - i) z jakéhokoli důvodu uvedeného v pododstavci a) tohoto odstavce, nebo
 - ii) protože styk příslušných orgánů státu oprávněného vykonávat právo ochrany s touto osobou není zajištěn.

2. Pokud jde o trestné činy, jak jsou definovány v této Úmluvě, jsou ustanovení všech smluv a ujednání o vydávání použitelných mezi státy, které jsou stranou této Úmluvy, pozměněna mezi nimi jako stranami této Úmluvy v míře, v níž jsou neslučitelná s touto Úmluvou.

Článek 10

1. Trestné činy uvedené v článku 1 se považují jako trestné činy podléhající vydání za zahrnuté do každé smlouvy o vydávání, jež existuje mezi státy, které jsou stranami této Úmluvy. Státy, které jsou stranami této Úmluvy, se zavazují, že zahrnou tyto trestné činy, jako trestné činy podléhající vydání, do každé smlouvy o vydávání, jež mezi nimi bude uzavřena.

2. Jestliže stát, který je stranou této Úmluvy a jenž vydání podmiňuje existencí smlouvy, bude požádan o vydání pachatele jiným státem, který je stranou této Úmluvy, a jestliže mezi nimi není žádná smlouva o vydávání, požádaný stát může podle své úvahy považovat tuto Úmluvu za právní podklad pro vydání, pokud jde o trestné činy uve-

dené v článku 1. Vydání pachatele bude podléhat ostatním podmínkám stanoveným právním řádem dožádaného státu.

3. Státy, které jsou stranou této Úmluvy a jež nepodmiňují vydání pachatele existencí smlouvy, uznají trestné činy uvedené v čl. 1 mezi sebou za trestné činy podléhající vydání podle podmínek stanovených právním řádem dožádaného státu.

4. Trestné činy uvedené v článku 1 se pro účely vydání posuzují mezi státy, které jsou stranou této Úmluvy, jako by byly spáchány nejenom v místě, kde k nim došlo, ale též na území států, které jsou povinny založit svou jurisdikci v souladu s článkem 5 odst. 1.

Článek 11

1. Státy, které jsou stranou této Úmluvy, si navzájem poskytnou v co největší míře pomoc v souvislosti s trestním řízením zahájeným ve věci trestných činů uvedených v článku 1, včetně poskytnutí všech důkazů nutných pro toto řízení, které mají k dispozici.

2. Ustanovení odst. 1 tohoto článku se nedotýká závazků, týkajících se vzájemné právní pomoci, zakotvených v kterékoli jiné smlouvě.

Článek 12

V rozsahu, ve kterém jsou Ženevské úmluvy z r. 1949 o ochraně obětí války nebo Dodatkové protokoly k těmto úmluvám použitelné na určitý případ braní rukojmí a v rozsahu, v němž státy, které jsou stranou této Úmluvy, jsou vázány podle těchto úmluv stíhat nebo předat pachatele braní rukojmí, se této Úmluvy nepoužije na čin braní rukojmí spáchaný za ozbrojených konfliktů, jak jsou definovány v Ženevských úmluvách z r. 1949 a Dodatkových protokolech k nim, včetně ozbrojených konfliktů uvedených v článku 1 odst. 4 Dodatkového protokolu I z roku 1977, v nichž národy bojují proti koloniálnímu panství a cizí okupaci a proti rasistickým režimům, vykonávající své právo na sebeurčení, jak je zakotveno v Chartě Organizace spojených národů a v Deklaraci zásad mezinárodního práva týkajících se přátelských vztahů a spolupráce mezi státy v souladu s Chartou Organizace spojených národů.

Článek 13

Tato Úmluva se nepoužije tam, kde trestný čin byl spáchán uvnitř jednoho státu, rukojmí a údajný pachatel jsou státními občany tohoto státu a údajný pachatel je dopaden na jeho území.

Článek 14

Nic v této Úmluvě nebude vykládáno tak, aby opravňovalo porušení územní celistvosti nebo politické nezávislosti státu v rozporu s Chartou Organizace spojených národů.

Článek 15

Ustanovení této Úmluvy se nedotýkají použití smluv o azylu, které jsou v platnosti k datu přijetí této Úmluvy mezi státy, které jsou stranami těchto smluv; avšak stát, který je stranou této Úmluvy, se nemůže dovolávat těchto smluv ve vztahu k jinému státu, který je stranou této Úmluvy a jenž není stranou těchto smluv.

Článek 16

1. Jakýkoli spor mezi dvěma nebo více státy, které jsou stranou této Úmluvy, týkající se výkladu nebo provádění této Úmluvy, který není urovnán jednáním, bude na žádost jednoho z nich předložen arbitráži. Jestliže během šesti měsíců od data žádosti o arbitráž nejsou strany schopny dohodnout se na organizaci arbitráže, kterákoli z těchto stran může spor předat Mezinárodnímu soudnímu dvoru podáním žaloby v souladu se Statutem soudního dvora.

2. Každý stát může při podpisu této Úmluvy, při její ratifikaci, nebo při přístupu k ní prohlásit, že se necítí být vázán odst. 1 tohoto článku. Vůči kterémukoli státu, který je stranou této Úmluvy a jenž učinil takovéto prohlášení, nejsou ostatní státy, které jsou stranou této Úmluvy, odst. 1 tohoto článku vázány.

3. Kterýkoli stát, který je stranou této Úmluvy a jenž učinil výhradu v souladu s odstavcem 2 tohoto článku, může kdykoli tuto výhradu odvolat tím, že to oznámí generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů.

Článek 17

1. Tato Úmluva je otevřena k podpisu všem státům do 31. prosince 1980 v sídle Organizace spojených národů v New Yorku.

2. Tato Úmluva podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou uloženy u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

Tato Úmluva je otevřena k přístupu kterémukoli státu. Listiny o přístupu budou uloženy u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

Článek 18

1. Tato Úmluva vstoupí v platnost třicátého dne po uložení dvacáté druhé ratifikační listiny nebo listiny o přístupu u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

2. Pro každý stát, který Úmluvu ratifikuje nebo k ní přistoupí po uložení dvacáté druhé ratifikační listiny nebo listiny o přístupu, vstoupí Úmluva v platnost třicátého dne po uložení ratifikační listiny nebo listiny o přístupu tímto státem.

Článek 19

1. Kterýkoli stát, který je stranou této Úmluvy, může tuto Úmluvu vypovědět tím, že to písemně oznámí generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů.

2. Výpověď se stává účinnou jeden rok po datu, kdy generální tajemník Organizace spojených národů oznámení obdržel.

Článek 20

Originál této Úmluvy, jejíž anglický, arabský, čínský, francouzský, ruský a španělský text mají stejnou platnost, bude uložen u generálního tajemníka Organizace spojených národů, který zašle její ověřené kopie všem státům.

Na důkaz toho podepsaní, jsoucne řádně k tomuto zmocnění svými příslušnými vládami, podepsali tuto Úmluvu, otevřenou k podpisu v New Yorku dne 18. prosince 1979.

37

VYHLÁŠKA

Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky

z 1. marca 1988

o organizácii školského roka na základných školách, stredných školách a školách pre mládež vyžadujúcu osobitnú starostlivosť

Ministerstvo školstva Slovenskej socialistickej republiky podľa § 38 ods. 2 zákona č. 29/1984 Zb. o sústave základných a stredných škôl (školský zákon) ustanovuje:

§ 1

Obdobie školského vyučovania

(1) Obdobie školského vyučovania (ďalej len „vyučovanie“) na základných školách, stredných odborných učilištiach, gymnáziách, na stredných odborných školách a na školách pre mládež vyžadujúcu osobitnú starostlivosť (ďalej len „školy“) sa začína 1. septembra a končí sa 30. júna nasledujúceho kalendárneho roka; člení sa na prvý polrok a druhý polrok. V prvom polroku sa vyučovanie začína 1. septembra a končí sa 31. januára nasledujúceho kalendárneho roka. V druhom polroku sa vyučovanie začína 1. februára a končí sa 30. júna.

(2) Ak prípadne začiatok vyučovania v prvom polroku na piatok alebo pracovnú sobotu, vyučovanie sa začína až v nasledujúci pondelok, a ak prípadne koniec vyučovania v druhom polroku na pondelok, vyučovanie sa končí už v predchádzajúci piatok alebo pracovnú sobotu.

(3) Na stredných odborných školách, na ktorých je v učebných plánoch zaradená odborná prax v júli a v auguste, vyučovanie v druhom polroku sa končí v piatok druhého úplného týždňa júna.

(4) V treťom ročníku stredných zdravotníckych škôl a v prvom ročníku pomaturitného kvalifikačného štúdia na stredných zdravotníckych školách sa vyučovanie v druhom polroku končí v piatok pred nástupom na povinnú štvortýždňovú odbornú prax, ktorá sa začína vždy v pondelok pripadajúci na 31. mája až 5. júna.

(5) Na školách sa vyučuje v päťdňovom vyučovacom týždni. Presun pracovného času podľa osobitných predpisov sa vzťahuje aj na školy.¹⁾

(6) V posledný vyučovací deň každého polroka sa vydáva žiakom vysvedčenie, s výnimkou posledných ročníkov štúdia v stredných odborných učilištiach, gymnáziách a stredných odborných školách, v ktorých sa vysvedčenie vydáva žiakom spoločne s vysvedčením o maturitnej, záverečnej pomaturitnej alebo absolventskej skúške. V roku ukončenia štúdia v učebných odboroch dostanú žiaci stredných odborných učilíšť a osobitných odborných učilíšť vysvedčenie v poslednom vyučovacom týždni pred začiatkom záverečnej skúšky. Na vydávanie vysvedčení o maturitnej skúške a vysvedčení o záverečnej skúške sa vzťahujú osobitné predpisy.²⁾

§ 2

Obdobie školských prázdnin

(1) Zimné prázdniny trvajú od 23. decembra do 2. januára nasledujúceho kalendárneho roka

¹⁾ § 94 zákona č. 65/1965 Zb. (Zákonník práce) v znení neskorších predpisov.

²⁾ Vyhláška Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky č. 38/1987 Zb. o ukončovaní štúdia na stredných školách a o ukončovaní prípravy v osobitných odborných učilištiach.

vrátane. Ak pripadne 23. december na utorok, začínajú sa zimné prázdniny už v pondelok; v roku, v ktorom 3. január pripadne na piatok, končia sa až týmto dňom.

(2) Jarné prázdniny trvajú týždeň, a to v období od prvého úplného týždňa vo februári do posledného úplného týždňa v marci. Národný výbor určí pre školy, ktoré odborne vedie,³⁾ termín týchto prázdnin po vyjadrení príslušného hygienika a príslušnej odborovej rady, najneskôr v poslednom týždni augusta.

(3) Hlavné prázdniny trvajú od ukončenia vyučovania v druhom polroku do začiatku vyučovania v novom školskom roku. Na školách, na kto-

rých učebné plány určujú pre žiakov odbornú prax,⁴⁾ môžu žiaci vykonávať túto prax aj v čase školských prázdnin, a to najmä hlavných prázdnin.

Záverečné ustanovenia

§ 3

Zrušuje sa vyhláška Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky č. 125/1978 Zb. o organizácii školského roka na základných a stredných školách.

§ 4

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. májom 1988.

Minister:

Prof. PhDr. Killár CSc. v. r.

³⁾ § 3 ods. 5, § 7 ods. 3 a § 12 zákona SNR č. 79/1978 Zb. o štátnej správe v školstve v znení neskorších predpisov (úplné znenie č. 50/1984 Zb.).

⁴⁾ § 22 ods. 2 a § 63 zákona č. 29/1984 Zb. o sústave základných a stredných škôl (školský zákon).

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo všeobecného strojírenství

vydalo podle § 150 odst. 2 a § 167 odst. 2 zákoníku práce v dohodě s ministerstvem zdravotnictví ČSR, ministerstvem zdravotnictví SSR a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků kovoprůmyslu **výnos** federálního ministerstva všeobecného strojírenství č. 1/1988, **kterým se vydávají seznamy prací a pracovišť zakázaných ženám a mladistvým v resortu všeobecného strojírenství.**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. května 1988. Byl zaslán všem organizacím resortu všeobecného strojírenství a bude publikován ve Věstníku FMVS č. 3/1988. Do výnosu lze nahlédnout na federálním ministerstvu všeobecného strojírenství, v jím řízených generálních ředitelstvích VHJ a v organizacích v působnosti FMVS.

Dnem účinnosti tohoto výnosu se v působnosti federálního ministerstva všeobecného strojírenství ruší příkaz ministra těžkého průmyslu č. 12/1968, kterým se vydává seznam prací a pracovišť zakázaných ženám a mladistvým v resortu těžkého průmyslu, který byl uveřejněn ve Zpravodaji MP ČSR č. 5.1969.

Ministerstvo práce a sociálních věcí České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a českým výborem Odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu **výnos** ze dne 26. února 1988 čj. 431-1112-13.1.1988, **kterým se mění výnos** ze dne 5. srpna 1980 čj. 242-1112-1.8.1980 **o odměňování zdravotnických pracovníků v zařízeních sociálního zabezpečení.**

Výnosem je přenesena rozhodovací pravomoc k poskytování příplatku za práci v místech se ztíženými životními podmínkami i pracovníkům, kteří nesplňují podmínku bydlení v těchto místech, z ministerstva práce a sociálních věcí České socialistické republiky na organizace.

Výnos nabyt účinnosti dnem 1. března 1988 a je uveřejněn ve Zpravodaji ministerstva práce a sociálních věcí České socialistické republiky, řada B, částka 1/1988. Lze do něj nahlédnout v odborech sociálních věcí a pracovních sil krajských národních výborů a v odborech sociálních věcí a zdravotnictví okresních národních výborů.

Ministerstvo školstva Slovenskej socialistickej republiky

vydalo podľa § 12 ods. 3 zákona č. 121/1975 Zb. o sociálnom zabezpečení po dohode s Federálnym ministerstvom práce a sociálnych vecí a Ministerstvom práce a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky **výnos** z 11. januára 1988 č. 230/1988-44, **ktorým sa vydáva rezortný zoznam zamestnaní zaradených na účely dôchodkového zabezpečenia do I. a II. pracovnej kategórie.**

Výnos nadobudne účinnosť 1. marcom 1988. Súčasne sa zrušuje úprava Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky z 1. novembra 1978 č. 12 742/1978-44, ktorou sa vydáva rezortný zoznam zamestnaní zaradených pre účely dôchodkového zabezpečenia do II. pracovnej kategórie (reg. č. 34/1978 Zb., zošit 11/1978 Zvestí MŠ a MK SSR) v znení úpravy Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky z 15. apríla 1981 č. 6 282/1981-44 (reg. č. 17/1981 Zb., zošit 6/1981 Zvestí MŠ SSR a MK SSR).

Do výnosu možno nazrieť na rektorátoch vysokých škôl a dekanátoch samostatných fakúlt, v ostatných organizáciách ústredne riadených Ministerstvom školstva Slovenskej socialistickej republiky a na odboroch školstva národných výborov v Slovenskej socialistickej republike.

Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky — hlavný hygienik Slovenskej socialistickej republiky

vydal podľa § 71 ods. 2 písm. a) zákona č. 20/1966 Zb. o starostlivosti o zdravie ľudu **výnos** z 28. decembra 1987 číslo Z-7933/1987-B/2-07 **o hygienických požiadavkách na kovové obaly.**

Výnos nadobúda účinnosť 1. marcom 1988 a je uverejnený pod č. 15/1987 Vestníka Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky.

Do výnosu možno nazrieť na Ministerstve zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky, odboroch zdravotníctva krajských a okresných národných výborov a na ústavoch národného zdravia.

Česká komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj

oznamuje podle § 117 odst. 5 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), že v seznamu městských a místních národních výborů určených za stavební úřady, který byl uveřejněn v částce 8/1986 Sb. a doplněn v částce 6/1987 Sb., došlo ke dni 1. 1. 1988 k těmto změnám:

Hlavní město Praha

Za stavební úřad byl určen

Místní národní výbor Praha 4-Chodov

Středočeský kraj

Okres Praha-východ

Za stavební úřad byl určen

Místní národní výbor Kamenice

Místní národní výbor Líbeznice

Východočeský kraj

Okres Náchod

Za stavební úřad byl určen

Místní národní výbor Hořičky

Okres Rychnov nad Kněžnou

Za stavební úřad byl určen

Městský národní výbor Rokytnice v Orlických horách

Jihomoravský kraj

okres Brno-venkov

Za stavební úřad byl určen

Místní národní výbor Bílovice nad Svitavou

Severomoravský kraj

Okres Karviná

Za stavební úřad byl určen

Místní národní výbor Dolní Lutyně

Český báňský úřad

vydal podle § 57 odst. 1 písm. d) a odst. 2 zákona č. 41/1957 Sb., o využití nerostného bohatství (horní zákon), v dohodě s federálním ministerstvem paliv a energetiky, českým výborem Odborového svazu pracovníků v hornictví a energetice **výnos** ze dne 27. prosince 1987 čj. 6594/87, **kterým se doplňuje díl 09 výnosu Českého báňského úřadu čj. 1/1971 ze dne 3. ledna 1971 o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a o bezpečnosti provozu v organizacích, pokud podléhají hornímu zákonu**, ve znění výnosu č. 13/1986 ze dne 7. 12. 1986.

Do výnosu lze nahlédnout na Českém báňském úřadě v Praze a na všech obvodních báňských úřadech.

Výnos nabyl účinností dnem 1. ledna 1988.

Slovenský štatistický úrad

vydal podľa § 20 zákona Slovenskej národnej rady číslo 41/1972 Zb. o pôsobnosti orgánov Slovenskej socialistickej republiky v oblasti sociálno-ekonomických informácií **výnos** z 15. marca 1988 č. 345/1988-05, **ktorým sa menia smernice Slovenského štatistického úradu z 12. 2. 1986 č. 287/1986-05 k republikovému štatistickému výkazu Real/S 14-04 o inovácii a kvalite výrobkov v priemysle** (reg. v čiaske 2/1986 Zb.).

Výnosom sa mení obsahové vymedzenie ukazovateľov sledovaných republikovým štatistickým výkazom Real/S 14-04, znižuje sa počet týchto ukazovateľov a mení sa spôsob vyplňovania republikového štatistického výkazu Real/S 14-04.

Výnos nadobúda účinnosť 1. aprílom 1988. Republikový štatistický výkaz Real/S 14-04 sa predloží podľa tohto výnosu prvýkrát za 1. štvrtrok 1988.

Výnos bude uverejnený v Spravodajcovi ústredných štatistických orgánov a možno do neho nazrieť na všetkých štatistických orgánoch Slovenskej socialistickej republiky.

OZNAMENÍ O UZAVŘENÍ MEZINÁRODNÍCH SMLUV

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 21. listopadu 1986 byla v Havaně podepsána Dohoda o vzájemném uznávání státních průkazů způsobilosti inženýrsko-technického personálu leteckých podniků, zúčastněných ve Smlouvě o spolupráci v oblasti provozní, obchodní a finanční činnosti mezi leteckými podniky (Berlínská smlouva). Smluvními stranami Dohody jsou: Bulharská lidová republika, Československá socialistická republika, Německá demokratická republika, Republika Kuba, Mongolská lidová republika, Polská lidová republika a Svaz sovětských socialistických republik.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku VIII dnem 16. února 1988.

Vydavatel: Federální statistický úřad, Praha — **Redakce:** Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 36 86 — **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, n. p. (SEVT), Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9 — Vychází podle potřeby — **Roční předplatné činí 80,- Kčs**, vybírá se v I. čtvrtletí a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku. **Účet pro předplatné:** SBČs Praha 1, účet č. 19-706-11 — Požadavky na předplatné, na zrušení odběru a na změnu počtu odebíraných výtisků lze pro nadcházející ročník uplatnit do 15. 11. kalendářního roku. Změny adres se provádějí od následujícího čtvrtletí — **Distribuce předplatitelům:** SEVT, n. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9; **jednotlivé častky** lze na objednávku obdržet v obytném středisku SEVT, Svatošlavova 7, 140 83 Praha 4 - Nusle, telefon 43 36 15; **za hotové** v prodejnách SEVT, Praha 2, Bruselská 2, telefon 25 64 93 — Brno, Česká 14, telefon 265 72 — Karlovy Vary, Engelsova 53, telefon 268 95 — **Novinová sazba** povolena poštou Praha 07, číslo 313 348 BE 55 — **Tisknou:** Tiskařské závody, n. p., závod 2, Karmelitská 6, Praha 1 - Malá Strana — Dohledací pošta Praha 07